

บันทึก

เรื่อง ผลของพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
(กรณีวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร)

กรมการศาสนาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗/๑๒๔๒๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารได้มี
ลิขิตแจ้งว่ารัฐบาลได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่
ตำบลพระปฐมเจดีย์ และตำบลห้วยจรเข้ม อำเภอมะนัง นครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ.๒๕๓๗
เพื่อสร้างถนนตามโครงการก่อสร้างถนนเข้าสู่พระปฐมเจดีย์ สายเชื่อมระหว่างถนนชาวพระกับ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ - คลองพรหม คณะสงฆ์วัดพระปฐมเจดีย์
คณะกรรมการวัดและพุทธศาสนิกชนจังหวัดนครปฐมไม่เห็นด้วยกับการสร้างถนนดังกล่าว ซึ่งจะ
ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ กล่าวคือ เมื่อมียานพาหนะวิ่งผ่านจะก่อให้เกิดแรงสะเทือนและอาจ
เป็นอันตรายต่อฐานรากขององค์พระปฐมเจดีย์ รวมทั้งจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายและ
รบกวน ไม่สะดวกต่อพระสงฆ์ สามเณรวัดพระปฐมเจดีย์ คณะครูนักเรียนโรงเรียนวัดพระปฐม
เจดีย์ และประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่จะเวนคืน

เรื่องการขอเวนคืนที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์นี้ กรมการศาสนาได้เคยนำเสนอ
มหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วรวม ๒ ครั้ง คือ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๓๕ วันที่ ๒๑
ธันวาคม ๒๕๓๕ และครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๖ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๖ ที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบด้วย
จึงขอหารือว่า

๑. พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนมีผลอย่างไรกับวัด
พระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร และถือเป็นการบังคับเวนคืนที่ดินของวัดหรือไม่ เนื่องจากมหาเถร
สมาคมไม่เห็นชอบด้วย ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า
"การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลางให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือ
หน่วยงานอื่นของรัฐ เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้อง และได้รับคำผาติกรรมจากส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานนั้นแล้ว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา"

๒. ถ้าจะมีการออกเป็นพระราชบัญญัติ จะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไรในการคัดค้าน
โต้แย้งในขั้นตอนใดของการดำเนินการออกพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณา
ปัญหาข้อหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน
ปลัดกระทรวง และกรมการศาสนา) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมโยธาธิการ) และผู้แทน
จังหวัดนครปฐมแล้ว มีความเห็นดังนี้

ปัญหาข้อที่ ๑ ที่หาหรือว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลพระปฐมเจดีย์ และตำบลห้วยจรเข้ม อำเภอมืองนครปฐมจังหวัดนครปฐม พ.ศ.๒๕๓๗ มีผลอย่างไรกับวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหาร และถือเป็นการบังคับเวนคืนที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารหรือไม่ นั้น กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐ ในกรณีที่รัฐมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการใด ๆ อันจำเป็นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ถ้าไม่สามารถตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่นรัฐจะต้องดำเนินการเวนคืน^๑ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เว้นแต่มีบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนไว้ในกฎหมายอื่นโดยเฉพาะแล้ว และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเวนคืนรัฐอาจจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้^๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เวนคืนมีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน^๓ โดยในระหว่างที่ใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เจ้าหน้าที่เวนคืนมีอำนาจตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นต้องได้มากับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ได้^๔ และ

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เวนคืน” หมายความว่า บังคับเวนคืนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๕ เมื่อรัฐมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการใด ๆ อันจำเป็นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อการผังเมืองหรือเพื่อการพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อการปฏิรูปที่ดิน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่นให้ดำเนินการเวนคืนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิมีบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนไว้ในกฎหมายอื่นโดยเฉพาะแล้วถ้าจะต้องดำเนินการเวนคืนเพื่อกิจการตามกฎหมายดังกล่าว เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะมีมติให้ดำเนินการเวนคืนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้แทนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเวนคืนตามวรรคหนึ่ง จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้

^๓ มาตรา ๘ ภายในกำหนดอายุแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่อยู่ภายในเขตที่ดินตามแผนที่เพื่อกระทำการที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนแต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวทราบถึงกิจการที่จะต้องกระทำล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มกระทำการนั้น และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวชอบที่จะได้รับค่าทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากกิจการที่ต้องกระทำนั้น

^๔ มาตรา ๑๐ ในระหว่างใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจตกลงซื้อขาย และกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อดำเนินการจัดซื้อและจ่ายค่าทดแทน

คณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้การเวนคืนเป็นกรณีที่มีความจำเป็นโดยเร่งด่วน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เวนคืนมีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้น รวมทั้งรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือขนย้ายทรัพย์สินที่อยู่ในอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ก่อนที่จะมีการเวนคืน^๔ และในกรณีที่ไม่สามารถตกลงซื้อขายกันได้ และเจ้าหน้าที่เวนคืนได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนแล้ว ต้องดำเนินการตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว^๕

อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป แต่จะให้ราคาหรือค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเกินกว่าราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไม่ได้

ในกรณีที่สามารถตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนตามวรรคหนึ่งได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายจะขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไปก่อน โดยสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ก็ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำสัญญา โดยมีเงื่อนไขดังกล่าวแล้วจ่ายค่าทดแทนไปก่อนได้

^๔ มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าการเวนคืนที่ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ แล้ว หากเน้นเข้าไปจะเป็นอุปสรรคอย่างมากแก่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมหรือประโยชน์ของรัฐอันสำคัญอย่างอื่น ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้การเวนคืนนั้นเป็นกรณีที่มีความจำเป็นโดยเร่งด่วนได้

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ก่อนที่จะมีการเวนคืน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีการจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนที่กำหนดขึ้นตามมาตรา ๙ โดยให้จ่ายเงินค่าทดแทนที่ติดก่อนการเข้าครอบครองหรือใช้ที่ดิน ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์อื่น และเป็นกรณีที่สามารถตกลงกันได้ให้จ่ายตามราคาที่ตกลงกันได้ แต่ต้องไม่เกินราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ หากเป็นกรณีที่มิอาจตกลงกันได้ เมื่อเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ได้วางเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๓๑ แล้ว ให้มีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ขนย้ายทรัพย์สินหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับกิจการที่จะต้องมีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น เมื่อได้จ่ายเงินหรือวางเงินค่าทดแทนตามวรรคสองแล้ว ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ขนย้ายทรัพย์สิน หรือดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือแจ้ง ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการเช่นนั้นได้เอง โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย และถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นเป็นพิเศษเนื่องจากการเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์โดยเร่งด่วนเช่นนั้น ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ชดเชยเงินค่าทดแทนสำหรับความเสียหายส่วนนี้ด้วย ตามความเป็นธรรม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๑๕ เมื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนแล้ว ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวโดยให้ระบุที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นที่ต้อง

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในการดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ขั้นตอนของการเวนคืนเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพราะเมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว รัฐมีอำนาจที่จะดำเนินการเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในแนวเขตที่ดินบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานั้น โดยเจ้าหน้าที่เวนคืนมีอำนาจเข้าไปสำรวจอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในแนวเขตที่ดินบริเวณที่จะเวนคืนตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีการวมทั้งมีอำนาจที่จะเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ด้วย ทั้ง ๆ ที่กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์นั้นยังมิได้ตกเป็นของรัฐ ซึ่งในการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้ดังกล่าว เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจโต้แย้งอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ สิทธิโต้แย้งของเจ้าของอสังหาริมทรัพย์มีแต่เพียงการโต้แย้งในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน จะได้แย้งมิให้มีการเวนคืนหรือมิให้ดำเนินการในอสังหาริมทรัพย์ของตนมิได้ และแม้ว่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยต้องดำเนินการตราเป็นพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวเป็นแต่เพียงการกำหนดวิธีการเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือศาสนสมบัติกลางเท่านั้น มิได้เป็นบทบัญญัติจำกัดอำนาจของเจ้าหน้าที่เวนคืนในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลพระปฐมเจดีย์ และตำบลห้วยจรเข้ม อำเภอมืองนครปฐมจังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๓๗ ขึ้นใช้บังคับ โดยมีที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารอยู่ในแนวเขตบริเวณที่จะเวนคืนด้วย จึงถือได้ว่ารัฐประสงค์จะดำเนินการเพื่อเวนคืนที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารแล้ว และเจ้าหน้าที่เวนคืนมีอำนาจเข้าไปสำรวจที่ดินของวัดพระปฐมเจดีย์ราชวรมหาวิหารที่อยู่ในแนวเขตที่ดินบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนได้ และถ้ามีการประกาศกำหนดให้การเวนคืนนั้นเป็นกรณีที่มีความจำเป็นโดยเร่งด่วน เจ้าหน้าที่เวนคืนย่อมมีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นก่อนที่จะมีการเวนคืนได้ด้วย ส่วนในเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวนี้

เวนคืนพร้อมทั้งรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย

ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงเขตอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนอย่างชัดเจนไว้ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และให้ถือว่าแผนที่หรือแผนผังนั้นเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินั้น

เขตอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องปักหลักหมายเขตไว้โดยชัดเจนก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติ

^๗ มาตรา ๓๔ การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลางให้กระทำได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ เว้นแต่เป็นกรณีตามวรรคสอง

การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้องและได้รับคำผาติกรรมจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานนั้นแล้ว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ห้ามมิให้บุคคลโดยกายุความขึ้นต่อสู้กับวัดหรือกรมการศาสนา แล้วแต่กรณีในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นวัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ามหาเถรสมาคมไม่เห็นด้วย การโอนกรรมสิทธิ์ก็ต้องดำเนินการตราเป็นพระราชบัญญัติตามมาตรา ๓๔^๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ หรือตราเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕^๙ และมาตรา ๑๗^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๐

ปัญหาข้อที่ ๒ ที่หารือว่า ถ้าจะมีการออกเป็นพระราชบัญญัติ จะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไรในการคัดค้านโต้แย้งในขั้นตอนใดของการดำเนินการออกพระราชบัญญัติ นั้น กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕ เห็นว่า ปัญหาข้อนี้เป็นการหารือเกี่ยวกับแนวทางการคัดค้านการออกพระราชบัญญัติ มิใช่เป็นการหารือในปัญหาข้อกฎหมาย จึงไม่อาจให้ความเห็นในปัญหาข้อนี้ได้

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๓๗

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๗), ข้างต้น

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๖), ข้างต้น

^{๑๐} มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์อยู่ในเขตบริเวณที่ดินที่จะเวนคืนและมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว เพื่อกิจการที่จะมีการเวนคืนนั้น ถ้าได้มีการตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ถือว่าพระราชบัญญัตินั้นเป็นพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ด้วย